

Af *Sigsgaard* til undervisningsministeren (14. november 1966):

„Vil ministeren foranledige, at „NATO-bussen“s propagandatur til danske skoler øjeblikkeligt standses?“

NATO-bussen, udsendt af Atlantsamenslutningen, har til opgave at propagandere for NATO. Dette er lovligt, men det forekommer betænkeligt, at den med ministeriel velsignelse anvendes til „oprustning“ af skoleungdommen for NATO. Det meddeles nu oven i købet i dagspressen, at skolepropagandaen finder sted i skoletiden og derfor kan tænkes opfattet som et led i undervisningen.

Det er nødvendigt, at dette høres op. Det vil derudover være velbegrundet, om der på de skoler, hvis elever har været udsat for den ensidige påvirkning, arrangeres diskussioner — eventuelt udstillinger — om NATO, hvor NATO-modstandere er repræsenteret. Forhåbentlig kan ministeren støtte en sådan tanke.

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (16. november 1966):

Jeg må straks udtrykke min skuffelse over, at en folketingsmand i alvor kan foreslå, at der indføres censur i skolerne. Der er i den danske skole en gammel tradition for den enkelte skoles frihed, og den ønsker jeg for min part ikke at anfægte.

I betænkningen „Det nye Gymnasium“ er det f. eks. stærkt fremhævet, at eleverne bør beskæftige sig med internationale og mellemfolkelige problemer, og vedrørende de ugentlige fællestimer i 2. og 3. gymnasieklasse er det nævnt, at de bl. a. skal anvendes til indførelse i aktuelle emner.

Disse fællestimer planlægges og tilrettelægges i almindelighed under elevernes medvirken, og det må derfor anses for særlig vigtigt, at der ikke fra ministeriets side gøres indgreb i skolernes frihed til at bruge timerne efter eget skøn.

Jeg kan ikke gå med til at indskrænke skolernes og elevernes demokratiske frihed ved fra centralt hold at forbyde hverken den ene eller den anden side af en politisk oplysningsvirksomhed, som de enkelte skoler og deres elever ønsker. Jeg er vidende om, at der rundt omkring i gymnasierne bliver givet orientering både fra den ene og den

anden side og med stærkt afvigende synspunkter på de aktuelle problemer, og sådan bør det vel også være.

Mit svar på hr. Sigsgaards spørgsmål om etablering af ministeriel censur kan derfor kun blive et nej.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

For så vidt det skulle blive nødvendigt at indkalde tinget til møde før valget den 22. november, vil meddelelse om tidspunkt og dagsorden blive tilsendt medlemmerne gennem folketingets bureau.

Mødet hævet kl. 12⁰⁶.

Der blev ikke afholdt flere møder i folketingsårets 1. samling.

Efter afslutningen af folketingets møde den 17. november modtoges svar på 2 spørgsmål, der var stillet til ministre med anmodning om skriftligt svar. Spørgsmål og svar er anført nedenfor.

Af *Kai Moltke* til boligministeren (11. november 1966):

„Anser ministeren det for lovligt og i overensstemmelse med den som et led i de fire partiers boligforlig gennemførte lov om ejerlejligheder, når der nu gennem avertering i dagspressen udbydes såkaldte „ejerværelser“ i ældre ejendomme til spekulationspriser på indtil 40.000 kr. og med 25 pct.s udbetaling? Agter regeringen ikke at gribe ind over for en sådan ublu udnyttelse af boligknapheden; og vil det ikke på nævnte baggrund være nødvendigt i lejelovgivningen at indføje skarpere bestemmelser til beskyttelse af sådanne medborgere, der er henvist til at leje enkelte værelser i den bestående boligmasse?“